

Arrest

nr. 243 138 van 27 oktober 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 februari 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 januari 2020 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 februari 2020 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAERGEMAN, die loco advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaten D. MATRAY en A. DE WILDE verschijnen voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 5 december 2018 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod ten aanzien van de verzoekende partij.

Bij arrest nr. 226 476 van 23 september 2019 vernietigde de Raad deze beslissingen, omdat de verwerende partij niet afdoende motiveerde omtrent het hoger belang van de kinderen.
Op 28 januari 2020 neemt de gemachtigde een nieuwe beslissing tot beëindiging van het verblijf van de verzoekende partij.

Dit is de bestreden beslissing, en ze is als volgt gemotiveerd:

"Mijnheer

*naam : B.
voornaam : M.
geboortedatum : 02/09/1974
geboorteplaats: Borgerhout
nationaliteit : Marokko*

Krachtens artikel 44bis, §2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf:

U werd op 02/09/1974 geboren te Borgerhout en u werd diezelfde dag ingeschreven in het vreemdelingenregister. Op 25/03/1976 werd u afgeschreven naar Marokko en vervolgens werd u op 23/09/1982 terug ingeschreven in België. Op 12/06/1985 werd u ingeschreven in het bevolkingsregister. U trad op 14/01/1995 in het huwelijk te Brussel met 'R., I.' (°02/10/1975). Op 04/06/2004 scheidde u uit de echt te Brussel. U trad op 26/04/2006 een tweede maal in het huwelijk, met 'E. M., S.' (°16/04/1980) te Schaarbeek. Op 14/04/2003 en 26/02/2007 diende u een naturalisatieaanvraag in bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Op 19/12/2011 diende u een nationaliteitsverklaring in. Op 05/12/2018 kreeg u een beslissing einde verblijf met een bevel om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod van 10 jaar. U ging hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Deze instantie vernietigde de beslissing op 23/09/2019. Momenteel bent u in het bezit van een F+ kaart, geldig tot 14/11/2024. Uw kaart werd gesupprimeerd op 05/12/2019 wegens verlies, maar een duplicaat werd reeds besteld door de gemeente.

Uit uw administratief dossier blijken elementen van openbare orde en nationale veiligheid die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

Op 21/06/1994 werd u veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 1 maand gevangenisstraf met uitstel voor drie jaar wegens diefstal.

Op 12/12/1995 werd u veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Brussel tot twee jaar gevangenisstraf met uitstel voor drie jaar wegens diefstal met geweld of bedreiging bij nacht, weerspannigheid en verboden wapendracht.

Op 07/05/2001 werd u veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Brussel tot twee maanden gevangenisstraf wegens opzettelijke slagen en verwondingen.

Op 02/04/2007 werd u veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Brussel tot vier maanden gevangenisstraf wegens het achterlaten van een kind in een behoeftige toestand.

Op 11/02/2009 werd u veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Brussel tot 6 maanden gevangenisstraf wegens het achterlaten van een kind in behoeftige toestand.

U werd van 11/05/2009 tot 15/08/2010 opgesloten in de gevangenis te Antwerpen.

U werd op 15/09/2016 onder aanhoudingsmandaat geplaatst naar aanleiding van misdrijven betreffende een terroristische groep, verbergen of doen verbergen van misdadigers.

Op 16/11/2017 werd u veroordeeld door het Hof van Beroep te Antwerpen tot twee jaar gevangenisstraf wegens het verbergen van een misdadiger, namelijk M. S., die op 27/01/2016 veroordeeld werd tot 12 jaar gevangenis als leider van de terroristische groep Sharia4Belgium. Uit het arrest blijkt dat u nauw betrokken was bij Sharia4Belgium en hun activiteiten en sympathieën koesterde voor het extreme jihadistische gedachtegoed. Bij een huiszoeking werden video's en afbeeldingen gevonden van

propaganda van strijders in actie en van het proces van Sharia4Belgium, alsook ongecensureerde beelden van onthoofdingen. Hieruit blijkt dat u een grote fascinatie heeft voor de terroristische groepering IS. Het Hof wijst op de ernst van de feiten, waarbij u een schuilplek verleende aan M. S. in de wetenschap dat deze werd vervolgd wegens een misdadig gelinkt aan terreur en waardoor deze zich gedurende bijna drie jaar kon verstoppen voor de politievale en gerechtelijke instanties. In het arrest wijst het Hof van Beroep er dan ook op dat dit gedrag getuigt van een criminele ingesteldheid en een totaal gebrek aan maatschappelijke verantwoordelijkheidszin, waardoor de veiligheid van onze samenleving dreigt in gevaar te komen.

U werd op 21/12/2017 vrijgesteld uit de gevangenis.

Naast feiten van openbare orde, dient er ook opgemerkt te worden dat u ook gekend bent voor feiten van nationale veiligheid.

De Veiligheid van de Staat (VSSE) stelde op 11/06/2018 een nota over u op. De VSSE stelt dat u hen gekend bent sinds het ontstaan van de extremistische salafistische organisatie Sharia4Belgium. U werd gerekend als behorende tot de vaste kern en nam meermaals deel aan gevechtstrainingen in het hoofdkwartier van Sharia4Belgium in Antwerpen. De VSSE meldt dat u als zaakvoerder uw pizzeria en diensten ter beschikking stelde voor de activiteiten van Sharia4Belgium. Tevens stelde u D. M., een voormalig sleutelfiguur van Sharia4Belgium en teruggekeerde Foreign Terrorist Fighter (FTF), er geruime tijd te werk. Verder haalt de VSSE aan dat u onderdak verleende aan M. S., die deel uitmaakt van Sharia4Belgium en in maart 2013 naar Syrië/Irak vertrok en in 2016 veroordeeld werd als leider van en deelname aan activiteiten van een terroristische organisatie.

Op 09/10/2019 deelde de VSSE mee dat zij geen nieuwe elementen ter beschikking hebben, doch dat hun nota dd. 11/06/2018 nog steeds actueel is.

Wat betreft Sharia4Belgium, waarmee u volgens de VSSE en het Hof van Beroep van Antwerpen banden heeft, dient te worden opgemerkt dat deze groep aanzien wordt als een terroristische groepering volgens het vonnis n° 740 de dato 11.02.2015 van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen. Sharia4Belgium had als doel bestaande politieke regimes met geweld omver te werpen en te vervangen door een kalifaat of totalitaire staat, waarbij enkel de islamitische wetgeving of de sharia telt, dit vanuit een ideologie van het gewelddadig jihadistische salafisme. Deze gewapende strijd doet op een totalitaire islamitische staat waar geen ruimte is voor democratie, rechtstaat en mensenrechten aangezien deze niet verzoenbaar zijn met de sharia. In dat opzicht verwerpen zij elk internationaal verdrag inzake mensenrechten of internationaal humanitair recht. De invoering van de sharia via geweld en het afschaffen van de democratie houdt een ernstige ontwijking of vernietiging in van onze open samenleving. Sharia4Belgium had dan ook als doel om een gewelddadige gewapende strijd in België en/of het buitenland in te voeren. Hiertoe had zij banden met de groepen Majlis Shura Al Mujahidin en Jahbar Al-Nusra, dewelke deel uitmaken van het terroristische netwerk van Al Qaeda. De organisatie had internationale contacten en indoctrineerde Belgische jongeren met de gewelddadige jihadistische en salafistische doctrine. Ondanks dat Sharia4Belgium opgeheven werd, blijft deze organisatie actief via haar verschillende leidinggevendende en actieve leden die zich in Syrië bevinden en zich openlijk bezig houden met terreurdaden.

Het Coördinatieorgaan voor de Dreigingsanalyse (OCAD) heeft op 03/10/2019 een dreigingsanalyse opgesteld.

Het OCAD maakt overeenkomstig de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging en het koninklijk besluit van 28 november 2006 tot uitvoering van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging, punctuele of strategische evaluaties over de terroristische en extremistische dreigingen in en tegen België¹. Het OCAD doet dit voornamelijk op basis van inlichtingen die het verkrijgt van de zgn. ondersteunende diensten.

Iedere evaluatie van het OCAD zal overeenkomstig artikel 11, § 6, van hogervermeld koninklijk besluit van 28 november 2006 het niveau van de dreiging bepalen door zich te steunen op een beschrijving van de ernst en de waarschijnlijkheid van het gevaar of van de dreiging.

De verschillende dreigingsniveaus zijn:

1° het "Niveau 1 of LAAG" indien blijkt dat de persoon, de groepering of de gebeurtenis die het voorwerp uitmaakt van de analyse niet bedreigd is;

- 2° het "Niveau 2 of GEMIDDELD" indien blijkt dat de dreiging tegen de persoon, de groepering of de gebeurtenis die het voorwerp uitmaakt van de analyse weinig waarschijnlijk is;
- 3° het "Niveau 3 of ERNSTIG" indien blijkt dat de dreiging tegen de persoon, de groepering of de gebeurtenis die het voorwerp uitmaakt van de analyse mogelijk en waarschijnlijk is;
- 4° het "Niveau 4 of ZEER ERNSTIG" indien blijkt dat de dreiging tegen de persoon, de groepering of de gebeurtenis die het voorwerp uitmaakt van de analyse ernstig en zeer nabij is.

Het OCAD haalt in de nota aan dat u sedert 2012 voorkomt in de gegevensbank van het OCAD vanwege het heel regelmatige contact dat u toen had met de sympathisanten en leiders van Sharia4Belgium. In die hoedanigheid werd u gevraagd een FTF categorie 3 een schuilplek te bieden om een vervolging te ontlopen. Zodoende werd de FTF'er die door u verstoep werd na een drietal jaar ontdekt en werd u veroordeeld. OCAD haalt aan dat u een overtuigd aanhanger van het extreme jihadistische gedachtegoed bent en dat u een fascinatie voor IS had. Uit observaties van het gevangenispersoneel blijkt dat uw detentie uw gevoelens van frustratie ten aanzien van de maatschappij gevoed heeft. Volgens de nota bent u van mening dat de Belgische samenleving u verhindert te zijn wie u wilt zijn, al doet u daar andere geen kwaad mee. U bent radicaal in uw geloofsovertuiging, doch momenteel zijn er geen tekenen van gewelddadig extremisme. U staat nog steeds in contact met mensen gelieerd aan de FTF problematiek zowel in het Antwerpse als in het Brusselse. Het OCAD schat uw capaciteit als laag in aangezien zij over geen elementen beschikken om uw capaciteit te beoordelen, doch zij nemen uw gerechtelijk verleden mee in de analyse. Uit de bovenstaande contextualisering leidt het OCAD af dat u een zeer zeker een sympathie heeft voor het radicaal islamisme, dit blijkt door uw uitlatingen en gedrag die duiden op een radicalisering. U uit uw haat tegenover de maatschappij en de democratie waarbij u in een wij-zij denken vervalt. Uw intentie wordt ingeschat op gemiddeld, rekening houdend met de feiten van uw veroordeling, de hand- en spandiensten die u leverde en het feit dat u ook vandaag nog in contact staat met andere extremisten. Samenvattend kent OCAD een niveau 2 toe inzake de dreiging die van u uitgaat.

U werd op 20/12/2017 en 10/10/2019 uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft ten einde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van het verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (art. 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15/12/1980). Wij ontvingen op 20/12/2017 de ingevulde vragenlijst en u legde hierbij geen bijkomende documenten voor. Op 29/10/2019 en 30/10/2019 ontvingen wij een schrijven van uw advocaat waarin hij een antwoord geeft op de vragenlijst, alsook volgende documenten neerlegt: het verzoekschrift t.a.v. de RvV dd. 21/01/2019 met de bijlagen (attest gezinssamenstelling, schoolattesten, getuigenissen van uw echtgenote, kinderen en kennissen en hun identiteitsbewijzen, opvraging dossier DVZ, artikel over Sharia4Belgium/Schildenvriend), rapport mondial 2019 Maroc/Sahara occidental (événements de 2018), persartikel van 7 sur 7 'Le Maroc emploie encore la torture, dénonce Amnesty' dd. 19/05/2015, Rapport Annuel Amnesty International 'Maroc et Sahara occidental 2018', attesten van inschrijving van uw kinderen op school en de betalingsbewijzen hiervan, een bewijs van een afspraak bij de polikliniek, een voorschrift voor Trazolan en Paroxetine, een attest van uw carrière van Xerius, een overzicht van uw broers en zussen met hun namen, geboortedatum en gsm-nummers.

Uw advocaat vroeg tevens op 29/10/2019 een Franstalig hoorrecht, daar u de Nederlandse taal niet machtig bent, alsook de toekenning van een uitstel van antwoord op uw hoorrecht. Op 07/11/2019 werd u een Franstalig hoorrecht toegezonden, alsook werd u een extra termijn van 15 dagen toegekend om alle relevante elementen over te maken. Op 13/11/2019 ontvingen wij nog 5 schoolattesten van uw kinderen, opgesteld op 07/11/2019. Alle elementen à charge en à décharge worden in acht genomen in deze beslissing.

In het kader van een beslissing tot einde van het verblijf genomen krachtens artikel 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet, moet rekening gehouden worden met de duur van het verblijf, de leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van herkomst.

Aangaande uw familiale banden blijkt uit het administratieve dossier dat u drie meerderjarige Belgische kinderen (B. O. "18/11/1997, B. I. "01/04/2000, B. O. "01/04/2000) met uw eerste echtgenote en zeven minderjarige Belgische kinderen (B. R. "20/01/2006, B. O. "30/07/2007, B. S. "10/02/2009, B. M. K. "18/12/2010, B. A. A. "22/07/2012, B. S. "18/04/2014, B. N. "17/01/2019) met uw huidige echtgenote E. M. S., die over de Marokkaanse nationaliteit beschikt. Dit verklaarde u eveneens in uw hoorrecht. Uit de gegevens uw attest van gezinssamenstelling die u voorlegde blijkt dat u, uw huidige echtgenote en uw 6

minderjarige kinderen allen op hetzelfde domicilieadres ingeschreven staan. In uw hoorrecht dd. 20/12/2017 verwijst u naar acht minderjarige kinderen, echter ondertussen werden twee van hen meerderjarig en werd op 17/01/2019 B. N. geboren. Verder verklaarde u dat uw moeder, vader, 10 broers en zussen allen in België verblijven. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het familie- en gezinsleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) de aard en de hechtheid van de gezinsband aanhaalt, namelijk de band tussen partners en tussen ouder en hun minderjarige kinderen. De andere gezinsleden, waaronder de meerderjarige kinderen, vallen onder de bepalingen opgenomen in artikel 8 van het EVRM wanneer een meer dan normale afhankelijkheid wordt bewezen, wat hier niet het geval is. Bovendien kunnen zij België vrijelijk in- en uitreizen en dus kunnen zij u steeds bezoeken indien ze dat wensen, u bracht geen stukken waaruit blijkt dat zij dit niet zouden kunnen; ze kunnen overigens ook steeds contact onderhouden via moderne communicatiemiddelen. Verder verklaarde u dat u in Marokko familieleden van de derde en vierde graad heeft. Het feit dat u gezinsbanden in België heeft, doet geen afbreuk aan de ernst van de feiten die u pleegde en waarvoor u definitief veroordeeld werd, alsook de bedreiging die u vormt voor de nationale veiligheid. Het feit dat u bovengenoemde feiten pleegde, toont aan dat u geenszins de verantwoordelijkheid opnam ten aanzien van uw gezin, aangezien u had moeten weten dat dergelijk afwijkend gedrag en gedachtengoed ernstige gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrecht in België, alsook een regulier gezinsleven in de weg staan. Tevens kunnen er vragen gesteld worden bij de aard van uw vaderschap, daar u tot tweemaal toe (2007 en 2009) veroordeeld werd tot respectievelijk 4 en 6 maanden gevangenisstraf wegens het achterlaten van een kind in behoeftige toestand. Het betaamt een goede vader om zijn kinderen de nodige zorg en aandacht te geven, alsook een ander kind in nood ten hulp te schieten.

Het wordt niet betwist dat u zich kan beroepen op een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. Onderhavige maatregel vormt een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. Uw echtgenote verklaarde in haar brief dat zij niet alleen kan instaan voor jullie kinderen die allen jonger zijn dan 13 en dat zij zowel een vader als moeder nodig hebben. Zoals uzelf en uw echtgenote aanhalen hebben jullie vele familieleden in België (broers, zussen, nonkels, tantes, grootouders), zij kunnen uw echtgenote bijstaan om te zorgen voor jullie kinderen. Uw kinderen R., O., S., M. K. en A. A. zijn allen schoolplichtig, dit blijkt ook uit de door u voorlegde schoolattesten. U legde eveneens een attest van de kleuterschool voor voor S. (° 18/04/2014), zij is nog niet schoolplichtig. Er werden geen documenten voorgelegd waaruit blijkt dat zij speciale onderwijsnoden hebben die enkel in België bestaan. U ondersteunt uw kinderen als vader in hun opvoeding en schoolse activiteiten. In uw hoorrecht dd. 29/10/2019 verklaarde u vader te zijn van 7 kinderen die in België geboren zijn en tussen de 14 jaar en 9 maanden zijn, waarvoor u onmisbaar bent. U brengt hen naar school, helpt hen met hun huiswerk en zorgt voor de nodige ondersteuning tijdens hun adolescentie. Dit blijkt eveneens uit de getuigenissen van uw kinderen die u voorlegt: u brengt hen naar de voetbal (brief O.), u kan goed koken en heeft veel tijd voor uw kinderen nu u niet meer werkt (brief S. en O.) en u koopt cadeautjes voor hen en voorheen werkte u veel (brief R.). Uw jongste kind N. (°17/01/2019) is nog een baby en dus voornamelijk afhankelijk van diens moeder, uw echtgenote. De huidige beslissing heeft als gevolg dat u verwijderd wordt naar Marokko, doch jullie hebben als gezin de keuze of jullie jullie gezinsleven al dan niet verder zetten in Marokko of een derde land. Uw echtgenote kan ervoor kiezen om zich samen met jullie kinderen te vervoegen met u in Marokko/een derde land of zij kan er eveneens voor kiezen om in België te blijven met de kinderen en de contacten te onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en periodieke reizen. Er liggen thans geen stukken voor waaruit blijkt dat er in hoofde van uw echtgenote en kinderen sprake zou zijn van onoverkomelijke hinderpalen, die het uitbouwen van een normaal en effectief gezinsleven in uw land van herkomst of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België zou kunnen uitbouwen. Het gegeven dat uw kinderen in België geboren werden of over de Belgische nationaliteit beschikken, is op zich geen reden om aan te nemen dat zij zich niet zouden kunnen aanpassen in Marokko dan wel in een derde land. Uw kinderen zijn jong en aldus dynamisch, waardoor zij zich makkelijker zullen aanpassen. Bovendien zijn er in Marokko scholen voor Belgische kinderen, zodoende kan de aanpassing voor de kinderen worden gefaciliteerd. Uw echtgenote kwam naar België toen zij 23 jaar was, aldus is zij vertrouwd met de Marokkaanse gebruiken, cultuur en taal en zelf haalde u ook aan dat u Arabisch en Berbers spreekt. Het is aldus niet onredelijk aan te nemen dat kinderen aldus, door hun opvoeding en interacties tussen jullie als ouders, ook een zekere vertrouwdheid hebben met bepaalde aspecten van Marokkaanse gebruiken en cultuur en dat zij mogelijkerwijze noties hebben van de taal. Het feit dat uw echtgenote tot haar 23 jaar in Marokko woonde en dat jullie beiden de taal spreken, toont aan dat er nog sterke banden met Marokko zijn, dewelke het makkelijker maken voor uw echtgenote en de kinderen om zich daar aan te passen omdat jullie als ouders hen daarbij kunnen helpen.

Het vraagt weldegelijk een inspanning van u, uw echtgenote en uw kinderen om zich aan te passen aan een leven in Marokko of elders, doch deze moeilijkheden zijn niet onoverkomelijk. U haalde immers zelf aan dat u wel in Marokko wil gaan wonen, eens uw kinderen meerderjarig zijn en u uw zaak wil verder zetten, wat wijst op een affiniteit met uw land van herkomst. U haalt eveneens aan dat u in het bezit bent van een Marokkaans paspoort, dit toont aan dat uw banden met Marokko niet onbestaande zijn en u in de mogelijkheid bent om naar Marokko te reizen. U heeft er als kind reeds enkele jaren vertoeft. Daar uw echtgenoot niet onder de huidige beslissing valt en de kinderen de Belgische nationaliteit hebben, worden zij geenszins verplicht België te verlaten. Zij kunnen er uiteraard ook voor kiezen om in België te blijven en contact met u te onderhouden via mail, telefoon en andere communicatiemiddelen en via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft. Dat de contacten met uw kinderen en echtgenote op die manier minder frequent en/of diepgaand zouden zijn, is enkel en alleen het gevolg van uw persoonlijk gedrag. Verder dient te worden opgemerkt dat huidige beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht geen gedwongen verwijderingsmaatregel impliceert maar enkel een einde stelt aan uw verblijfsrecht.

Eveneens haalt het artikel 8 EVRM aan dat “Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen”. Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde is superieur aan de gezinsbelangen die u kan doen gelden. Uw gerechtelijke antecedenten tonen aan dat u meermaals definitief veroordeeld werd, waardoor u herhaaldelijk de openbare orde schaadde. Het geheel aan veroordelingen die u opliep, waarvan de laatste dateert van 16/11/2017, toont aan dat u geen lessen trok uit uw eerdere veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet inziet, aldus valt het niet uit te sluiten dat u dergelijk gedrag niet zal herhalen in de toekomst. Dit risico op herhaling wordt versterkt door het feit dat de aanwezigheid van uw minderjarige kinderen en echtgenote u er niet van heeft weerhouden herhaaldelijk strafbare feiten te plegen (RvV, nr. 197.311 van 22 december 2017). Bovendien blijkt uit uw veroordeling dd. 16/11/2017 en de nota van de VSSE dd. 11/06/2018, alsook de nota van OCAD dd. 03/10/2019 dat uw gedachtengoed haaks staat op de waarden van de Westerse samenleving, aangezien u aanhanger bent van de terroristische groepering Sharia4Belgium. U haalt aan dat de periode van uw gevangenisstraf met uitstel onder begeleiding van een justitieassistent in december 2019 ten einde loopt en dat deze goed verlopen is, dit doet echter geen afbreuk aan de bewezen feiten en het dreigingsniveau die OCAD u toekent. Een straf met uitstel is een verlengde van uw effectieve straf en is onder de voorwaarde dat u geen nieuwe feiten pleegt, het is dan ook in uw eigen belang om dit na te leven zodoende geen effectieve straf op te lopen. Uw advocaat wijst erop dat u geen dreiging vormt voor de openbare orde en de nationale veiligheid. Dit staat haaks op de actuele nota die wij van OCAD ontvingen waarin u nog steeds als niveau 2 ingeschat wordt door uw gedachtengoed en huidige contacten met andere extremisten (zie supra), ook de VSSE bevestigt de actualiteit van haar nota dd. 11/06/2018. Verder haalt uw advocaat aan dat u volledig afstand nam van uw verleden en dat de VSSE en OCAD evenzeer zouden kunnen bevestigen dat er geen recente elementen aanwezig zijn. Doch daar u tot december 2019 een straf met uitstel heeft, is het eveneens in uw eigen belang om uw geen nieuwe feiten te plegen en afstand te nemen van uw antecedenten. In de nota van OCAD dd. 03/10/2019 wordt bovendien aangehaald dat u nog steeds contact heeft met extremisten (zie supra). De ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid. Als een gevolg is er geen familiaal beletsel voor de beëindiging van het verblijfsrecht.

Betreffende uw medische toestand gaf u tijdens uw hoorrecht dd. 20/12/2017 aan dat u geen medische klachten heeft. Op 29/10/2019 gaf uw advocaat aan dat u medisch opgevolgd wordt op psychologisch en psychiatrisch vlak ten gevolge van uw periode van detentie. U heeft een afspraak met de psychiater in december en ondertussen neemt u de medicatie Trazolan en Paroxetine (zo blijkt uit uw voorschrift). Uw advocaat haalt aan dat een dergelijke opvolging voor u niet mogelijk is in Marokko daar dit niet ondersteund wordt door RAMED (Régime d'Assistance Médicale te Marokko). De medische documenten die u toezond werden voorgelegd aan een arts van de Dienst Vreemdelingenzaken, deze concludeerde dat er geen tegenindicatie is voor een reizen om medische redenen en voor een verblijf in een gesloten

centrum en dat de behandeling en medicatie beschikbaar is in uw land van herkomst (cfr. Q-MED verslag dd. 26/11/2019). Op 24/12/2019 maakte uw advocaat nog een attest voor van Dr. Talib Maria, psychiatrie, ter bevestiging dat u regelmatig opgevolgd wordt. Op basis van het Q-MED verslag kan geconcludeerd worden dat er geen medische elementen zijn die deze beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht in de weg staan.

Het staat vast dat u sedert uw geboorte in België verblijft, met uitzondering van de periode tussen 1976 en 1982, toen verbleef u enkele jaren in Marokko. Integratie of hechte sociale en culturele banden met de Belgische samenleving kan niet verondersteld worden louter op basis van de duur van uw verblijf in het Rijk. Aangezien u geboren bent in België hebt u bijzondere en sociale banden gesmeed op het grondgebied en er wordt niet betwist dat het terugkeren naar Marokko of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, wellicht tot de nodige aanpassingsproblemen zal leiden. Begrijpelijk is dat u in de jaren van uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. U legde enkele getuigenissen van vrienden en familie voor die aanhaalden dat u vriendelijk, een liefdevol persoon, goed geïntegreerd en een familieman bent. Echter, de aanwijzingen van een diepgewortelde integratie in de Belgische samenleving in uw dossier zijn niet navenant de duur van uw verblijf in België en de contacten die u hier heeft. Dit blijkt uit het feit dat u meermaals definitief veroordeeld werd, alsook uit het feit dat een aanhanger bent van het extreme jihadistische gedachtengoed. Dit gedachtengoed laat geen ruimte voor democratie, rechtstaat en mensenrechten, dewelke de hoekstenen vormen van de Belgische samenleving. U haalde aan dat u primair en secundair onderwijs volgde tot uw 17 jaar, 5 jaar in de horeca werkte en 1 jaar voor de stad Halle, op uw 20 jaar startte met werken in een restaurant en dat u zelfstandig uitbater was van uw restaurant te Halle. U verklaarde dat uw detentie en veroordeling uw zelfstandige zaak kapot maakten en dat uw medische toestand u momenteel niet toelaat om het werk te hernemen. Uit uw veroordeling dd. 16/11/2017 en de nota van de VSSE dd. 11/06/2018 blijkt echter dat u uw zaak ter beschikking stelde voor de activiteiten van Sharia4Belgium en dat u er D. M., een teruggekeerde Syriëstrijder, tewerkstelde. U gebruikte uw zelfstandige activiteiten aldus om hand- en spandiensten te verlenen aan de terroristische groepering Sharia4Belgium. In uw hoorrecht dd. 20/12/2017 haalt u aan dat u uw zaak wenst verder te zetten. Uit niets blijkt dat u uw zaak niet kan verder zetten te Marokko op een reguliere wijze. U haalde aan dat uw hele privé- en familiale leven zich in België afspeelt en dat u geen enkele sociale of familiale banden heeft met Marokko, het land waarmee u enkel verbonden bent door uw nationaliteit. Doch u verklaarde dat u in het bezit bent van een Marokkaans paspoort en u dus over de dubbele nationaliteit beschikt, en u spreekt Arabisch en Berbers, alsook gaf u aan dat u wel in Marokko wil gaan wonen als uw kinderen meerderjarig zijn. Verder woonde uw echtgenote 23 jaar in Marokko en beschikt zij over de Marokkaanse nationaliteit. Dit toont aan dat u weldegelijk culturele banden en affiniteit heeft met uw land van herkomst, Marokko. Het feit dat u behoorde tot de vaste kern van Sharia4Belgium, deelnam aan gevechtstrainingen, onderdak verleende aan een FTF die op de vlucht was voor de gerechtelijke instanties, uw zaak ter beschikking stelde van Sharia4Belgium en een grote fascinatie heeft voor de terroristische groepering IS en nog steeds contacten heeft met extremisten; zijn elementen die voldoende weergeven dat u niet cultureel bent geïntegreerd, noch aan de fundamentele waarden van de democratische samenlevingen voldoet en dat u een actueel en reëel gevaar vormt voor de maatschappelijke veiligheid.

Uit het voorgaande blijkt dat u tijdens uw verblijf in België geen doorgedreven sociale en culturele banden heeft opgebouwd, aangezien u er zich zelfs niet kan toe bewegen de Belgische wetten en regels te respecteren en na te leven. Als een gevolg mag geconcludeerd worden dat er geen culturele of sociale banden zijn in België die het nemen van deze beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht verhinderen.

Wat de beoordeling van het risico op schending van artikel 3 EVRM betreft, komt het aan de betrokkene toe om elementen naar voor te brengen die aantonen dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat, indien de verwijderingsmaatregel uitgevoerd wordt, hij zou blootgesteld worden aan een reëel risico op onmenselijke behandelingen tegenstrijdig met artikel 3 EVRM. Indien betrokkene bewijsstukken voorlegt, is het aan de Regering om de eventuele twijfels hieromtrent weg te nemen (EHRM, arrest Saadi tegen Italië, 28 februari 2008, § 129). Conform artikel 62, § 1 van de wet van 15 december 1980, heeft u een vragenlijst gekregen waarbij u de mogelijkheid werd gegeven om pertinente elementen voor te leggen die het nemen van een beslissing kunnen verhinderen of beïnvloeden. Op vraag 16 "Heeft u redenen waarom u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst?", antwoordde u op 20/12/2017 dat u hier geboren bent, nooit in Marokko woonde, dat u nu 8 minderjarige kinderen heeft en u niet wilt dat de familie uit elkaar gehaald wordt. U haalt aan dat als zij allemaal meerderjarig zijn, u wel in Marokko wil gaan wonen en u uw zaak wil verder zetten. Vervolgens haalt uw advocaat in uw tweede hoorrecht die

wij ontvingen op 29/10/2019 aan dat u repercussies van de Marokkaanse autoriteiten vreest door de beschuldigingen en veroordelingen ten uwen laste. Uw advocaat voegt hieraan toe dat Marokko actueel terug spanningen kent en dat diverse dubieuze praktijken zoals in verschillende rapporten beschreven staat (willekeurige detentie, valse beschuldiging van mens als zijnde “terrorist”, weigering van assistentie door een advocaat, bekentenissen onder dwang, mishandeling, onevenredige straffen, ...) terug worden toegepast. Uw advocaat haalt aan dat hoewel Marokko tussen 2015 en 2018 enkele verbeteringen doormaakte, de huidige situatie opnieuw sterk verslechterd is en de vervolgingen van terreurverdachten hervat. Uw advocaat verwijst hiervoor naar de volgende documenten en legde deze voor: ‘le Maroc emploie encore la torture’ de Amnesty International artikel dd. 19/05/2015, ‘rapport mondial 2019 Maroc/Sahara occidental événements de 2018’ van Human Rights Watch en ‘Maroc et Sahara occidental 2018’ van Amnesty International. Het EHRM aanhaalt dat “alle elementen en bewijzen voorgelegd door de partijen alsook de elementen die proprio motu zijn, dienen te worden onderzocht” (EHRM, arrest X. v. Zweden, 09.01.2018, §56), daarom is het belangrijk om aan te halen dat u in België veroordeeld werd door het Hof van Beroep te Antwerpen wegens het verbergen van een misdadiger. Uit het arrest blijkt dat u een grote fascinatie heeft voor de terroristische groepering IS en banden heeft met Sharia4Belgium, dewelke aanschouwd wordt als een terroristische groepering. Het is dus niet onaannemelijk dat Marokko op de hoogte is hiervan. Er moet dus rekening mee gehouden worden dat er in het verleden diverse rapporten van NGO’s en de Verenigde Naties waren die een risico op schending van artikel 3 EVRM hekelen in geval van een terugkeer naar Marokko bij personen die ervan verdacht worden banden te hebben met terroristische organisaties, zoals Sharia4Belgium. Echter het EHRM haalt aan, in het arrest X v. Nederland van 10/07/2018, dat de situatie in Marokko verbeterd is en de autoriteiten inspanningen leveren om de internationale normen van de rechten van de mens te respecteren. Het EHRM wijst er echter op dat ondanks deze inspanningen, andere rapporten van de UN Working Group on Arbitrary Detention, en van het UNHCR en van het US Department of State zijn die stellen dat er nog steeds slechte behandelingen en folteringingen gebeuren door de politie en veiligheidsdiensten, in het bijzonder bij personen verdacht van terrorisme of die de veiligheid van de Staat in gevaar brengen. Niettemin is het Hof van oordeel dat er geen algemene en systematische praktijk van folteringingen en slechte behandelingen vastgesteld kan worden gedurende ondervragingen en detentie. Het Hof heeft ook rekening gehouden met de maatregelen die Marokko genomen heeft als antwoord op de gerapporteerde gevallen van folteringingen; met, zoals vermeld door Human Rights Watch, het recht op een advocaat voor personen die in detentie geplaatst werden waardoor de gevangenen beschermd worden tegen slechte behandelingen en folteringingen gezien rechtens dit kunnen rapporteren; en met het feit dat politie en veiligheidsagenten bewust gemaakt werden dat slechte behandelingen en folteringingen verboden zijn en dat er streng gestraft wordt op deze feiten. Nationale en internationale organisaties in Marokko volgen ook de situatie op en onderzoeken de gerapporteerde gevallen van folteringingen. Het Hof besluit dat de algemene situatie niet zo is dat deze op zich aantoonde dat er een schending van het EVRM is in geval van terugkeer van een persoon die verdacht wordt van terrorisme of een gevaar vormt voor de veiligheid van de Staat. Er kan dus geconcludeerd worden dat, indien Marokko op de hoogte is van uw banden met de terroristische groepering Sharia4Belgium, niets erop wijst dat u bij een terugkeer naar Marokko zal worden blootgesteld aan mishandeling of onmenselijke behandelingen strijdig met artikel 3 EVRM. Bovendien geeft u zelf aan dat u geen problemen heeft met een eventuele terugkeer, hetzij binnen een aantal jaren. Verder dient te worden opgemerkt dat huidige beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht geen gedwongen verwijderingsmaatregel impliceert maar enkel een einde stelt aan uw verblijfsrecht.

Op grond van het administratief dossier wordt geconcludeerd dat het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de nationale veiligheid daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. De hierboven vermelde elementen tonen duidelijk aan dat u een bedreiging en gevaar vormt en tonen duidelijk aan dat er ernstige redenen van nationale veiligheid zijn die het mogelijk maken om een einde te maken aan uw verblijf op basis van artikel 44bis, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift opteert voor de Franse taal als proceduretaal wijst de Raad er op dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen maar op dwingende wijze geregeld wordt door artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel luidt als volgt:

“Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten. Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend.”

Artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet/Vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 107) blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld moeten worden in de taal die de diensten waarvan de werkring het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt (Les Nouvelles, deel IV, p 737). M.a.w. moet de zaak voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden behandeld in de taal waarvan de wet het gebruik oplegt aan de administratieve overheid waarvan de beslissing wordt aangevochten, i.e. deze waarin de bestreden beslissing is gesteld.

Gelet op het voorgaande en het feit dat de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 41 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, werd genomen in de Nederlandse taal, moet deze taal als proceduretaal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gehanteerd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 41, §1 van de Wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van 18 juli 1966 (hierna: de Taalwet Bestuurszaken).

De verzoekende partij licht haar eerste middel als volgt toe:

“IV. PREMIER MOYEN

Violation de l'article 41 par. 1er de la loi sur l'emploi des langues en matière administrative du 18 juillet 1966 (ordre public).

L'article 41 par. 1er de la loi sur l'emploi des langues en matière administrative du 18 juillet 1966 prévoit que « Les services centraux utilisent dans leurs rapports avec les particuliers celle des trois langues, dont ces particuliers ont fait usage. »

Cette disposition implique que si un particulier fait le choix de l'usage d'une des langues nationales dans les contacts avec une autorité fédérale, celle-ci doit respecter ce choix.

Le requérant avait sollicité la reconnaissance de son droit de séjour en français, ainsi que les renouvellements de ses titres de séjour.

La carte F+ dont il était en possession lors de la prise de la décision entreprise a été sollicitée et délivrée en français.

Le requérant a clairement indiqué dans le cadre de la procédure « droit d'être entendu » relative à la prise d'une décision de fin de séjour, qu'il voulait faire usage du français dans ses contacts avec l'administration.

La partie défenderesse lui a ensuite adressé le formulaire « droit d'être entendu » en français. Le requérant a adressé ses arguments, et toutes les informations et documents en français.

Il a indiqué qu'il maîtrisait mal le néerlandais.

Or, la décision a été rédigée et notifiée en néerlandais.

Pourtant, pour les raisons précitées, une telle décision aurait dû être rédigée en français.

CE du 3 juillet 2001 n°97.375 (nous soulignons) :

« qu'aucune violation de l'article 41 des lois coordonnées sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966, ne peut davantage être relevée en l'espèce; qu'en effet, un simple ordre de quitter le territoire, à la différence des ordres de quitter le territoire qui contiennent une réponse à une demande de séjour ou mettent fin à un statut, ne constitue pas la réponse à une

*telle demande de séjour ou d'asile mais est une mesure de police prise d'office par un fonctionnaire de l'Office des étrangers, lequel, après avoir examiné l'ensemble du dossier de l'étranger, constate qu'il est en situation de séjour illegal et en tire les conséquences voulues; qu'un tel acte, qui n'est pas la suite directe d'une demande de l'étranger, n'entre pas dans le champ d'application de l'article 41 des lois coordonnées sur l'emploi des langues en matière administrative; que, lorsque l'acte ne fait pas suite à une démarche du particulier, aucune obligation linguistique n'est prévue par les dites lois coordonnées; que c'est donc valablement en langue française que l'acte attaqué a été pris en vue de sa notification par une commune de langue française, conformément à l'article 33 des lois coordonnées précitées; que le moyen n'est pas fondé; >>
Des lors, le moyen est fondé.”*

3.1.2. In een eerste middel stelt voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 41 van de Taalwet. Zij stelt dat zij haar verblijfsaanvraag in het Frans had gedaan, net als haar aanvragen voor verlenging van haar verblijfstitel. De beslissing waarbij haar een F+ kaart werd afgeleverd werd opgesteld en betekend in het Frans. Bovendien heeft de verzoekende partij volgens haar in het kader van haar hoorrecht in de procedure van beëindiging van haar verblijf duidelijk te kennen gegeven zij het Frans wilde gebruiken in haar contacten met het bestuur. De verwerende partij heeft het formulier dat in het kader van het hoorrecht werd afgeleverd in het Frans opgesteld. De verzoekende partij heeft daarop haar argumenten, informatie, en documenten in het Frans overgemaakt. De verzoekende partij heeft volgens haar bovendien aangegeven dat zij het Nederlands slecht beheerst. De bestreden beslissing werd opgesteld en betekend in het Nederlands, terwijl dit volgens de verzoekende partij eigenlijk in het Frans had moeten gebeuren.

Met de bestreden beslissing wordt een einde gesteld aan verzoekers recht op verblijf “*krachtens artikel 44bis, § 1, van de Vreemdelingenwet*”. Deze beslissing is opgesteld in het Nederlands.

Artikel 41, § 1, van de bestuurstaalwet bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruikmaken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Anders dan wat de verwerende partij poogt voor te houden, is het niet de taal van de woonplaats die relevant is.

Naar luid van artikel 44bis, § 1, van de Vreemdelingenwet, zoals gold bij het nemen van de aanvankelijke bestreden beslissing, “[...] kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid”. Op grond van § 4 van dit artikel houdt de minister of zijn gemachtigde, indien hij overweegt dergelijke beslissing te nemen, “*rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong*”.

Het gaat te dezen derhalve niet om de ambtshalve vaststelling van een onwettig verblijf, maar om een beslissing die door de verwerende partij kan worden genomen om een einde te stellen aan een door de betrokkene gevraagd en verkregen verblijfsrecht. Uit de gegevens waarop de Raad vermag acht te slaan blijkt dat het administratief dossier onvolledig is. Zo blijkt niet op grond van welke taal de verzoeker een aanvraag tot erkenning van het recht op verblijf heeft ingediend, noch blijkt uit het dossier of de verzoeker zich van het Frans heeft bediend om een verlenging van zijn verblijfstitel te vragen. Het administratief dossier bevat wel een oude verblijfskaart die opgesteld is in het Frans, daarnaast blijkt eveneens uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker meermaals te kennen heeft gegeven dat hij enkel de Franse taal machtig is. Een nationaliteitsverklaring werd eveneens in het Frans opgesteld en het formulier hoorrecht dat aan verzoeker werd overgemaakt was ook in het Frans opgesteld.

Gezien het onvolledig administratief dossier en rekening houdend met de stukken die zich er wel in bevinden en waaruit duidelijk blijkt dat verzoeker steeds gebruik heeft gemaakt van de Franse taal, is de Raad van oordeel dat de verwerende partij voor de beëindiging van dat verblijfsrecht eveneens het Frans diende te gebruiken (RvS, nr. 247 685, 29 mei 2020.)

Het eerste onderdeel van het enige middel is gegrond wat de aangevoerde schending van artikel 41 van de bestuurstaalwet betreft en deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te vernietigen.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 januari 2020 tot beëindiging van het verblijf wordt vernietigd..

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig oktober tweeduizend twintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU